

умно създаденъ. Тогава ще видите, че не сте сами. Около васъ стоятъ вашитѣ дѣди и прадѣди, вашитѣ близки. Ще кажете, че това сж халюцинации. Споредъ мене, неразбранитѣ нѣща сж халюцинации, а разбранитѣ — реалностъ. Всѣка идея, която внася въ ума на човѣка свѣтлина, а въ душата му — любовъ, радостъ и миръ, тя е реална. Всѣка идея, която нѣма тѣзи качества, тя е халюцинация. Първата идея помага на човѣка въ борбитѣ му, а втората го спѣва. Докато тѣзи две идеи се борятъ помежду си, човѣкъ не може да се справи съ положението си. Щомъ се присъедини къмъ една отъ тѣхъ, той или ще падне, или ще се издигне. Всѣкога давайте ухо на свѣтлитѣ идеи въ себе си.

Свѣременното човѣчество е дошло до положение, дето ангелитѣ и напредналитѣ сжщества му посочватъ пътя, по който трѣбва да върви. На него не остава друго, освенъ да ги послуша, а съ това и да се благослови. Това показва, че никой въ свѣта не е самъ. Вашитѣ близки, които сж заминали за онзи свѣтъ, сж живи. Всички, които ви обичатъ, не сж далечъ отъ васъ. Вие трѣбва да се стремите къмъ сжщества по-напреднали отъ васъ, които сж завършили развитието си. Тѣ сж ангелитѣ, светиитѣ, гениитѣ. Щомъ се свържете съ тѣхъ, вие ставате Синове Божи. А като Синове Божи, вие разполагате вече съ Божията Любовъ. Да бждете Синове Божи, значи всички съзнателни сжщества да ви услужатъ, да имате богатство, знание, сила. Дето отивате всички ще ви приематъ съ радостъ и ще казватъ „Добре дошли!“

„Като сж Синове Божи, Синове на възкресението сж.“ Тази е първата задача на човѣка — да бжде Синъ Божи. Да бждешъ Синъ Божи, това значи още, при най-голѣмитѣ бури въ живота си да запазишъ мекотата на чувствата си. Отвѣнъ морето може да се вълнува, но вътрешно, въ съзнанието си, човѣкъ трѣбва да остане тихъ и спокоенъ, да не загасва свѣтлината на своето кандилце, за да може всѣкога на нея да чете. Докато човѣкъ мисли за Бога, и Той ще мисли за него. Докато обича Бога, и Той ще го обича. Казано е въ Писанието: „Понеже вие се отказахте отъ мене сега ще носите лошитѣ последствия на този отказъ.“ На друго мѣсто е казано: „Обърни се къмъ мене, о, Израилю!“ Обръщането къмъ Бога подразбира възприемане на Божията Любовъ и възстановяване на прави отношения между човѣка и Бога, отношения на синъ къмъ баща. Това обръщане къмъ Бога води къмъ възкресение. За стария животъ